

»Lisička Zvitorepka sem!«

»Bodi naš gost!«

Bilo jih je že šest.

Približal se je pes in potrkal na lonec:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda, žaba Skokica, zajček Dolgouhec in lisička Zvitorepka. Kdo si pa ti?«

»Jaz sem psiček Hovhovhov!«

»Bodi naš gost!«

Pes je zlezel v lonec in bilo jih je že sedem.

Ha, glej, kdo je pa zdajle zavil z velikimi koraki okoli ogla? Volk je bil. Potrkal je na lonec in vprašal:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda, žaba Skokica, zajček Dolgouhec, lisička Zvitorepka in pa psiček Hovhov. Kdo si pa ti?«

»Volk sem, Sivodlakec!«

»Bodi naš gost!«

Bilo jih je osem in živeli so zadovoljno in prijetno v loncu in so se imeli radi od vsega srca.

Pa je zvedel o palači in njenih prebivalcih medved; priplazil se je bil ponoči k loncu, potrkal nanj in vprašal z globokim glasom, da se je tresel ves lonec in so stanovalci trepetali od groze in strahu:

»Kdo stanuje v palači, v prekrasnem gradu?«

»Jaz, muha Brbrnuha, komarček Zabodavček, miška Sladkosneda, žaba Skokica, zajček Dolgouhec, lisička Zvitorepka, psiček Hovhov in še naš volk Sivodlakec. Kdo si pa ti?«

»Jaz sem«, je rekel medved, »kruti medved Kosmatinec, vseh gozdov glavar!«

In sedel je na lonec, zdrobil palačo v prah in zmečkal vse, ki so stanovali v njej. O, jej! ...

Ivan Albreht:

Ciganska.

Ciganček in cigančica
po svetu sta hodila,
plesala, pela, godla sta
in vbogajme prosila.

Tedaj ju sreča moder mož
in ju začne svariiti:
»Ciganček in cigančica,
tako ne sme več biti!

Kaj bo, kaj bo iz vaju dveh
nekoč, ko dozoriša?
Zakaj se v lepih, mladih dneh
ničesar ne učita?«

Ciganček se je zasmelal:
»Vam res je to uganka?
Jaz bom cigan, oj modrijan,
a ona bo ciganka —«